

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Sağlık Bakanı Sayın Mehmet MÜEZZİNOĞLU** tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96. Ve 99. Maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

SİBER YIGİT ALP

Diyarbakır Milletvekili

Diyarbakır ilimizde madde bağımlılığı oranları görünür biçimde artmıştır. Bu durum uzun süredir gündemde olan bir sorun olmasına rağmen; madde bağımlılığı oranlarının artması ve madde kullanım yaşının düşmesi; konuyla ilgili resmi kurumlar tarafından yeterince araştırma yapılmadığı; önleyici tedbirler alınmadığı ve rehabilite merkezlerinin soruna cevap olacak şekilde yapılandırılmadığı görülmektedir.

Madde kullanımı ve bunun bağımlılığa dönmesi halinde; artık sorun, yalnızca bireyin sorunu olmaktan çıkmakta ve başta ailesi olmak üzere diğer yakın çevresi ve toplumu yasal, sosyal, ekonomik ve kültürel olarak derinden etkilemektedir. Bu sebeple durum resmi-sivil bütün toplumun sorunu olarak algılanmalıdır. Madde kullanımının ve bağımlılığının azaltılması madde kullanmak açısından riskler taşıyan gençlerin ve kişilik özelliklerinin, aile yapılarının, toplumsal koşullarının, kültürlerinin ve karşılaştıkları sorunları çözme modellerinin iyi bilinmesine bağlıdır. Bu soruna yönelik önleme ve rehabilitasyon merkezlerinin hızla açılması ve işlev görmesi zorunludur. Klinik tedaviden sonra topluma katılan bireylerin tekrar sağlığına kavuşması bu merkezler aracılığı ile olacaktır.

Sorunun yalnızca saptanması, yalnızca güvenlik boyutunun sağlanması, eğitiminin de güvenlik birimlerince verilmesi yeterli ve etkin olmamaktadır. Madde kullanımı ve bağımlılığı ile biyopsikososyal bir yaklaşım içinde, ilgili alanların işbirliği ve koordinasyonu ile süreklilik arz eden bir süreçle mücadele etmek zorunludur. Bu olguya, yalnızca güvenlik boyutu ile bakmak, etkili olmayacak tam aksine sorunun giderek büyümesine yol açacaktır.

Avrupa Ülkeleri'nde, madde bağımlılarına yönelik yerel yönetimlerce sunulan hizmetler, problemin çeşitliliğine paralel olarak arttırılmış ve dallara ayrılarak geliştirilmiştir. Diyarbakırda da madde bağımlılarının sosyo-kültürel özellikleri göz önünde bulundurularak, yerel yönetimlerce ilgili merkezler açılmalı ve işlevsellik kazandırılmalıdır. Bu amaçla acil

koordinasyonu ile süreklilik arz eden bir süreçle mücadele etmek zorunludur. Bu olguya, yalnızca güvenlik boyutu ile bakmak, etkili olmayacak tam aksine sorunun giderek büyümesine yol açacaktır.

Avrupa Ülkeleri'nde, madde bağımlılarına yönelik yerel yönetimlerce sunulan hizmetler, problemin çeşitliliğine paralel olarak artırılmış ve dallara ayrılarak geliştirilmiştir. Diyarbakırda da madde bağımlılarının sosyo-kültürel özellikleri göz önünde bulundurularak, yerel yönetimlerce ilgili merkezler açılmalı ve işlevsellik kazandırılmalıdır. Bu amaçla acil yasal düzenlemeler yapılarak yeni merkezler açılmalı ve açılacak merkezler için daha fazla bütçe ayrılmalıdır.

Bu bağlamda;

1. Diyarbakır ilimizde madde bağımlılığı oranları nelerdir? Son 12 yılda tedavi talep eden birey sayısı ve madde kullanımından hayatını kaybeden birey sayısı nasıl bir değişim göstermiştir?
2. Kentte kapasitesi 10 kişi olan sadece bir adet rehabilitasyon merkezi vardır ve bu rehabilitasyon merkezinde 18 yaşını aşmamış erkek çocukları tedavi edilmektedir.
 - 2.1. Diyarbakırda yaşayan 18 yaşından büyük erkek madde bağımlılarının tedavisi nerede yapılmaktadır? Neden erkek madde bağımlıların tedavi ve rehabilitasyonları için de yatılı hizmet verilmemektedir?
 - 2.2. Diyarbakırda yaşayan 18 yaşından küçük madde bağımlısı kız çocuklarının tedavisi nerede yapılmaktadır? Neden kız çocuklarının tedavi ve rehabilitasyonları için de yatılı hizmet verilmemektedir?
 - 2.3. Diyarbakırda yaşayan madde bağımlısı kadınların tedavisi nerede yapılmaktadır? Neden kadın madde bağımlılarının tedavi ve rehabilitasyonları için de yatılı hizmet verilmemektedir?
 - 2.4. ÇEMATEM' in kapasitesi nicelik ve nitelik olarak neden bu kadar düşüktür? Yetersiz olan bu kapasiteyi arttırmak ile ilgili bir çalışmanız var mıdır?
 - 2.5. Yaklaşık bağımlı sayısı 13.400 olarak tahmin edilen Diyarbakır'da AMATEM (Alkol ve Madde Bağımlılığı Tedavi Merkezi) açmayı düşünüyor musunuz?
3. Günümüzde yerel yönetimler sosyal politikalar bağlamında birçok sosyal sorunla ilgili hizmet sunmaktadır. Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi' nin de konuyla ilgili yoğun çalışmaları olmasına rağmen neden rehabilitasyon merkezi açması önünde

sürekli yasal ve bürokratik engeller oluşturulmaktadır? Yerel yönetimlerin bu konuyla ilgili daha fazla inisiyatif sahibi olması için mevcut yasalarda gerekli değişiklikleri yapmayı düşünüyor musunuz?

4. Türkiye’ de madde bağımlılığı oranları son 12 yıldır nasıl değişmiştir? Son 12 yılda tedavi talep eden birey sayısı ve madde kullanımından hayatını kaybeden birey sayısı kaçtır?
5. Madde kullanımına başlama yaşı kaçtır?
6. Şimdiye kadar yapılan çalışmaların düzeyi, yeterliliği ve madde bağımlılığı verilerindeki artış ve sorumlu kamu kurum ve kuruluşlarının ihmalleri üzerine yapılmış ya da yapılan bir çalışma var mıdır?
7. Madde bağımlılığının önüne geçmek için yeni önlem ve tedbir planlarınız var mıdır? Varsa sıralar mısınız?
8. Son 5 yılda bonzai adlı uyuşturucu maddenin kullanımı ortaya çıkmıştır bu maddeyle mücadele ederken nasıl bir tedavi yöntemi kullanılıyor?
9. Madde bağımlılığı sebebi ile tedavi talep eden yurttaşlardan ücret talep edilmekte ya da herhangi bir sosyal güvence aranmakta mıdır? Aranıyorsa herhangi bir güvencesi olmayan yurttaşın maddeye devam etmesi nasıl engellenecektir?